

Matuszewski, Adam

"Historiografia polska doby Romantyzmu", Andrzej Wierzbicki, Wrocław 1999 : [recenzja]

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 45/2, 142-143

2000

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

środowiskowe usposabiające do różnych chorób oraz związanych z tym zmian miejsca i funkcji społecznych lekarza.

Stanisław Tadeusz S r o k a : *Nauki weterynaryjne we Lwowie do roku 1945*. Rzeszów 1999 Instytut Europejskich Studiów Społecznych w Rzeszowie, 385 s.

W części pierwszej autor przedstawia początki nauczania weterynarii w Europie oraz jego rozwój w Polsce. Przedstawia także krótko osiągnięcia takich polskich ośrodków badawczych, jak: Wilno, Warszawa, Puławy, Poznań. Obszerniej omawia działalność Instytutu Weterynarii w Wiedniu i Wydziału Weterynarii w Uniwersytecie Jagiellońskim. Na końcu części pierwszej przedstawia historię nauczania weterynarii we Lwowie do 1881 roku. W części drugiej omawia działalność Szkoły Weterynarii we Lwowie w latach 1881–1918, z uwzględnieniem jej organizacji, programów nauczania, katedr, kadry naukowej oraz organizacji życia studenckiego. Natomiast rozdziały III–V omawiają działalność tej uczelni po przekształceniu jej w Akademię Medycyny Weterynaryjnej we Lwowie. W aneksach zamieszczono spis absolwentów weterynarii we Lwowie, nadanych doktoratów honorowych, habilitacji, doktorów weterynarii wypromowanych w tym mieście, a także nazwiska dyrektorów, rektorów, pracowników naukowo-dydaktycznych, programy studiów oraz teksty dyplomów ukończenia studiów weterynaryjnych we Lwowie. Cennym uzupełnieniem książki jest także dołączenie do niej indeksu nazwisk.

Tadeusz U l e w i c z : *Iter romano-italicum Polonorum, czyli o związkach umysłowo-kulturalnych Polski z Włochami w wiekach średnich i w renesansie*. Kraków 1999 Universitas, 340 s.

Książka składa się z dwóch części. Część pierwsza, zawierająca pięć rozdziałów, opisuje dzieje kontaktów polsko-włoskich od 960 do 1444 r. Część druga przedstawia rozwój stosunków polsko-włoskich w okresie renesansu.

Andrzej W i e r z b i c k i : *Historiografia polska doby Romantyzmu*. Wrocław 1999 Wydawnictwo Funna; Fundacja na Rzecz Nauki Polskiej, 510 s. Monografie Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej. Seria Humaniora.

Książka dzieli się na pięć rozdziałów. W pierwszym autor omawia warunki rozwoju historiografii polskiej w zaborach rosyjskim, pruskim, austriackim oraz w Rzeczypospolitej Krakowskiej, a także przedstawia wykształcenie i skład

społeczny autorów i czytelników. W rozdziale drugim rozważa zapatrywania na rolę i charakter nauk historycznych w XIX wieku w Polsce i w Europie. Rozdział trzeci omawia rozwój poszczególnych działów historiografii w Polsce, takich, jak edytorstwo, historia oświaty, historia piśmiennictwa, archeologia, historia sztuki, historia prawa. Ostatnie dwa rozdziały zostały poświęcone polskiej historiografii dziejów powszechnych oraz historii Polski w XIX wieku, ze szczególnym uwzględnieniem historiografii Joachima Lelewela.

Wybrane problemy deontologii lekarskiej. Pod redakcją Romana Szulca. Poznań 1999 Akademia Medyczna im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu, s.

Książka zawiera zbiór wykładów z zakresu etyki lekarskiej, jakie w latach 1984–1999 zostały wygłoszone przez wybitnych etyków dla studentów Akademii Medycznej im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu. Autorzy zawartych tu artykułów uzasadniają potrzebę odniesienia działań lekarskich do wartości moralnych, wyjaśniają podstawowe pojęcia deontologii lekarskiej, zwracają uwagę na przyczyny różnorodności ocen etycznych, podkreślają potrzebę relacji osobowych między pacjentem i lekarzem, wskazują na możliwości zastosowania współczesnej genetyki przy jednoczesnym poszanowaniu prawa osoby ludzkiej do diagnostyki i terapii genowej, a także omawiają podstawowe dokumenty prawne odnoszące się do etyki lekarskiej, takie, jak np. międzynarodowa *Konwencja bioetyczna* z 1997 r. i *Kodeks etyki lekarskiej*.

Adam Matuszewski
(Warszawa)